

ПОЧИНЪ И ПОДГОТОВКА.

Въ брой 5900 отъ 14 януари 1920 год. на в. „Миръ“ извѣстниятъ у насъ писателъ и членъ на академията г. Никола Начовъ напомни на българското общество, че на 27 юни (10 юли) се изпълватъ 70 години отъ рождението на народния ни поетъ Иванъ Вазовъ, които съвпадатъ и съ 50 годишната му литературна дѣйность. Почти едноврѣменно проф. д-ръ Ив. Д. Шишмановъ пише до Академията на наукитѣ писмо, историко-филологическия клонъ на която рѣшава въ осмото си засѣдание отъ 29 януари да подеме негова починъ и ведно съ съюза на българскитѣ учени, писатели и художници да стори всичко за тържествената пролава на Вазова. Въ сжщото засѣдание клонътъ избира тричлененъ комитетъ въ съставъ г. г.: д-ръ Ив. Д. Шишмановъ, д-ръ Б. Цоневъ и д-ръ М. Арнаудовъ, къмъ който отпослѣ се присѣдиняватъ и избранитѣ отъ Съюза на българскитѣ учени, писатели и художници г. г.: проф. Л. Милетичъ, проф. Ст. Романски, Ал. Божиновъ и отъ Съюза на писателитѣ г. г.: К. Христовъ, проф. Ал. Балабановъ и Н. Атанасовъ.

Научилъ се за готвеното чествуване, г. Ив. Вазовъ от-
правя слѣдното писмо до членоветѣ на комитета.

„Уважаеми и драги приятели, уча се, че вие сте се заели съ мисията за организуване всенародно празненство по случай настѣпването петдесетата година на моята писателска дѣйность.

„Азъ съмъ много трогнатъ отъ това ваше мило внимание и горещо ви благодаря за добритѣ ви чувства къмъ мене.

„Но азъ съмъ длъженъ да ви съобщя, че не желая да ми се празнува юбилей на поменатата дата. Считамъ, че е неудобно и несвоеврѣменно да ставатъ, поне за мене, каквито и да е тържества въ днешнитѣ тежки часове за отечеството. Душата ми е покрусена, както и душата на цѣлия народъ. Нека се отложатъ прояви на радостъ и ликования за други по-ясни дни на България.

„Моля ви, прочее, да не взимате никакви мѣрки за отпразнуване моя юбилей.